

Cross-overs in de kunst

Sven Fritz

Sven Fritz, uit de reeks *Descent to deformation*, 65 gram, foto kunstenaar

Kunstenaars die de gebaande paden verlaten en het avontuur aangaan, ontwikkelen vaak spannende cross-overs. Door zich op een totaal ander medium te richten dan waartoe ze zijn opgeleid of een bijzondere mix aan media toe te passen, krijgt hun werk een nieuwe dimensie. Sven Fritz werd oorspronkelijk opgeleid tot tuinontwerper. Maar eigenlijk wilde hij het liefst naar de kunstacademie, waar hij later ook werd aangenomen. In zijn huidige werk fungeert de natuur als kunstenaar; Sven doet enkel een stapje terug en laat ons met zijn opmerkelijke waarnemingen de sculpturale kracht van de natuur zien.

Door Etienne Boileau

Na de middelbare school startte je een opleiding tot tuinen- en landschapontwerper aan het Groene Delta College. Wat trok je daarin aan?

"De natuur heeft me altijd gefascineerd; de plantenkenis die ik er opdeed en het ontwerpen van een buitenruimte vond ik indertijd heel interessant. Maar eigenlijk wilde ik nog liever kunstenaar worden, alleen vond ik me toen nog te jong om me aan te melden bij een academie. Nadat ik die tuinopleiding op MBO niveau eenmaal had afgemaakt, ben ik met dat diploma naar de AKV | ST. Joost gestapt en die namen me aan."

Had je wat aan die kunstenaarsopleiding?

"Was voor mij echt geweldig al die vrijheid. Het eerste jaar krijg je alle vakken, maar daarna ben ik de autonome richting ingegaan. Ik ben afgestudeerd met een grote installatie waarin ik liet zien wat ik al die jaren op de academie had gedaan."

Hoe ging het na de academie?

Ik kwam meteen in een flow terecht met allemaal tentoonstellingen in onder andere Pictura, Westergasfa-

riek, Moira, Artkitchen, Verbeke Foundation en ook op andere plekken. Dat ging eigenlijk allemaal vanzelf.

Twee jaar terug nam je deel aan Disruption, Remapping Nature, in Lustwarande Tilburg. Wat liet je daar zien?

Ik plaatste er een verbrande olijfboom midden in de natuur. Ik had de boom vanuit Sicilië laten transporteren. Hij stond tussen bestaande gezonde bomen; op die manier kon de toeschouwer de route van het vuur in de boom bestuderen en de schade ervaren die hoogstwaarschijnlijk door menselijk toedoen veroorzaakt was.

Niet alleen bomen maar ook stenen hebben je aandacht?

"Ja, ik deed eerder ook een project met gastrolieten: kleine steentjes die uit de maag van vogels in Zweden komen. Het gaat om een soort auerhoen die daar in de naaldbossen leeft en waar op gejaagd mag worden. Vaak zitten er wel duizend steentjes in de maag van één zo'n vogel. Die dienen om de knoppen van naaldbomen te kunnen vermalen. De gladste stenen zijn het langst gepolijst en de scherpste zullen pas kort in de maag zitten. Ik maakte van elk steentje een foto en exposeerde die in de Verbeke Foundation op een wand van 40 meter lang. De daadwerkelijke steentjes lagen erbij."

Op dit moment ben je bezig met het project The route of geological shapes. On Hold. Waar gaat dat project over?

Sinds een jaar of twee woon ik het grootste gedeelte van het jaar op Sicilië in een klein dorpje op 600 m hoogte in de provincie Messina. Afgelopen tijd heb ik me daar verdiept in de cyclus die gesteente ondergaat. Ik wandel er door de bergen en bekijk de stenen op de grond. Het kan weken duren, maar dan ineens tref ik er prachtige geologische vormen aan die kunnen dienen als startpunt van gedachten over het ontstaansproces. Het Nebrodi gebergte daar is een indrukwekkende, exotische bron voor mijn werk.

Welk doel heb je met het verzamelen van die stenen?

Ik wil zo beeldende resultaten laten zien van een ontstaansgeschiedenis die zich op een ander tijdsplan bevindt dan onze menselijke evolutie. Wij mensen zijn nietig in vergelijking met de evolutie van deze stenen, die sculpturale kracht bezitten. Ik exposeer de stenen en maak er foto's van op groot formaat; dan worden het ineens bergen, landschappen. Alleen gaat het op de foto bij dit artikel om een steen van 65 gram, wat ook de titel van dit werk is. Als je die titel leest, dan gebeurt er toch wel iets in je hoofd terwijl je naar die foto kijkt?

Ander voorbeeld?

Hier op mijn laptop zie je een beeld dat bestaat uit lava afkomstig van de Etna. De vulkaan barst heel regelmatig uit, al eeuwen lang. Door middel van een vrij gedetailleerde kaart waarop die uitbarstingen staan beschreven, kan ik in specifieke periodes in de geschiedenis zoeken naar door de berg gemaakte beelden. Het beeld dat je hier ziet dateert uit juni 1634; het heeft een ongelooflijke uitstraling. En zo kun je achterhalen wat bijvoorbeeld Bernini maakte in dat jaar. Het project is nog in wording want ook tijdens andere uitbarstingen zijn bijzondere vormen ontstaan. Ik zoek in lavavelden die tussen 1200 jaar geleden en vorig jaar ontstaan zijn.

Gaat een vergelijking met Giuseppe Penone op?

Jazeker, hij legt in het hout van een oude boom de jonge twijg bloot die de oude boom ooit was. Dat gaat over tijd. Ik laat door de natuur gevormde stenen of lava zien. Of de bast van een boom, die ik langzaam afpel en als een gevouwen object tentoonstel. Het gaat in mijn werk dus ook om het begrip tijd en om het niet vanzelfsprekende gegeven dat er leven is op onze planeet.

www.svenfritz.nl